

Изх. №02-00-40/19.10.2010

г.

ДО
Г-ЖА ИСКРА ФИДОСОВА
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
Г-Н ТОДОР ДИМИТРОВ
СЪПРЕДСЕДАТЕЛИ НА
ПАРЛАМЕНТАРНАТА ГРУПА
НА ПП „ГЕРБ“
ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ
ДО
Г-Н ЛЮБЕН ТАТАРСКИ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА И
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ
ДО
Г-ЖА ИСКРА МИХАЙЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ
ДО

Копие

ДО
Д-Р МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ
МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ

Вх. № 17-208/20.10.10г.

Относно: Проект на Закон за горите(глава четиринадесета)

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Глава четиринадесета от проекта на Закон за горите, урежда статута, функциите и представителството на браншовите организации в браншовете „Горско стопанство“ и „Дървопреработваща и мебелна промишленост“.

Регламентацията на този вид браншови организации е пренесена в значителна степен от Проекта на закон за браншовите организации на производителите и преработватели на земеделска продукция, по който изразихме сериозни резерви с наше писмо изх. № 02-00-38 от 11.10.2010 г. Аргументите изложени в него са напълно относими към тази част от законопроекта и по необходимост ще повторим част от тях.

Настоящият законопроект задълбочава тенденцията сдружаването в различни сектори на икономиката да се извършва въз основа на отделни закони, като отново грубо се погазва конституционния принцип на свободата на сдружаване прогласен в Конституцията на Р България(КРБ). Съгласно чл. 44 от КРБ гражданите могат свободно да се сдружават. Чл. 49 от КРБ урежда правото на работодателите да се сдружават в защита на

своите интереси. Според чл. 4 ал. 2 от КРБ, държавата гарантира свободно развитие на гражданското общество.

Принципът на свободно сдружаване се съдържа в основния закон, който го урежда – Законът за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ). Съгласно ЗЮЛНЦ, юридическите лица с нестопанска цел свободно определят целта си и средствата за постигането ѝ, и могат да се самоопределят като организации за осъществяване на дейност в обществена или частна полза (чл. 2, ал. 1, чл. 3). Учредител, респ. член, може да бъде всяко лице (дееспособно физическо или юридическо лице), като членството е доброволно. Този принцип на свободно членство и самоопределяне е нарушен в редица от предложените текстове.

Законопроектът не е съобразен и с чл. 5 на Кодекса на труда, в който е регламентирано правото на работодателите, без предварително разрешение, свободно да образуват по свой избор организации, които да ги представляват и защитават, както и доброволно да встъпват и да излизат от тях, като се съобразяват само с техните устави. Тези организации на работодатели представляват и защитават своите интереси чрез колективното трудово договаряне, участие в тристранното сътрудничество и чрез други действия съгласно закона.

Законопроектът е в противоречие с Конвенция № 87 за свободата на сдружаване на Международната организация на труда (МОТ), 1948 г., ратифицирана от РБългария предвижда, цитирам: „(Чл. 3-5) *Трудещите се и работодателите, без каквато и да е разлика и без предварително разрешение, имат правото да образуват организации по свой избор, както и да се присъединяват към тези организации при единственото условие да се съобразяват с техните устави.*

Организациите на трудещите се и на работодателите имат правото да изработват своите устави и правилници, да избират свободно своите представители, да организират управлението и дейностите си и да съставят свои програми за действие.

Публичните власти трябва да се въздържат от каквато и да е намеса, която може да ограничи това право или да попречи на неговото законно упражняване.

Организациите на трудещите се и на работодателите имат право да образуват и да се присъединяват към федерации и конфедерации и всяка организация, федерация или конфедерация има право да се присъединява към международни организации на трудещите се и на работодателите.”(край на цитата).

Конкретните ни бележки са следните:

1. Ал. 3 на чл. 216 и чл. 217 нарушават свободата на сдружаване. Чл. 217 предвижда задължително сдружаване на браншовите организации в националнопредставителни браншови организации.

2. Ал. 2 на същия член е противоречива и неясна – предвижда се всяка новорегистрирана браншова организация да е член по право на вече създадена национална браншова организация, като едновременно с това е

въведен едномесечен срок за подаване на молба за членство. Неясно е какъв е този срок по своя характер – инструктивен или преклузивен, съответно какви са последиците ако бъде пропуснат.

3.Изискването за регистрация на организациите по чл. 214 ал.1 в обществена полза, съдържащо се в чл. 219 ал. 1 противоречи на ЗЮЛНЦ, според който юридическите лица свободно определят целите си и се *самоопределят* в частна или обществена полза.

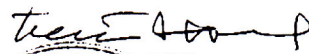
4.Предвиденото в чл. 219 ал. 3 на проекта тристранно споразумение между Министъра на земеделието и две браншови организации създават нов вид държавно-обществена структура, подчинена на държавната администрация относно правото и да представлява интересите на своите членове. Текстът ако бъде приет ще създаде опасен прецедент за намеса на държавната власт при формиране волята и действията на нейния коректив – гражданските сдружения.

5.Предвиденият в чл. 222 ал. 3 контрол от държавата и общините върху националните браншови организации на които са възложени държавни и общински функции, (не само по повод тези функции) създава предпоставки от поставяне на гражданското общество под контрола на централната и местна държавна власт.

6.Неясни са последиците от пропускане на срока по чл. 224 за вписване в регистъра, който сам по себе си създава допълнителна административна тежест.

Като цяло законопроекът е в противоречие с принципите и нормите на българското, европейското и международното законодателство и приемането му би довело до сериозна деформация на правата на юридическите лица с нестопанска цел и отношенията им с държавната и местна администрация.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(**Божидар Данчев**)

